

عنوان مقاله:

خلافیت علمی به عنوان یکی از عوامل رسیدن دانش آموزان به مرحله رشد علمی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندها:

معصومه رضایی کهخا

فاطمه صالحی نسب

مریم میر

خلاصه مقاله:

برای کمک به دانش آموزان جهت رشد اجتماعی و عاطفی آنها بهترین موقعیت را دارند (مکلا گلین = ۱۹۹۹). از آن جایی که آنها طی یک دوره ی طولانی مدت با دانش آموزان روبه رو هستند و تجارب گسترده ای در زمینه‌ی رشد کودکان دارند، بنابراین به شناسایی دانش آموزانی که مشکلاتی را تجربه می‌کنند قادر می‌باشند. آن‌ها می‌توانند برنامه‌های هدایتی و راهنمایی در مدرسه را پسیچ کنند و با حل مشکلات دانش آموزان به کمک خود آنها، ارجاع دانش آموزان به دیگران با کمک خواستن از کارکنان مدرسه و استفاده از برنامه‌ی تعلیم و تربیت اجتماعی مفید واقع شوند. هم چنین معلمان دارای بهترین موقعیت برای کار روی والدین در مدرسه می‌باشند و قادرند راهنمایی، راهکارها و حمایت‌های مورد نیاز را برای آنها ارایه دهند. معلمان به منظور بهینه سازی کمک‌هایی که می‌توانند برای دانش آموزان و والدینشان فراهم کنند نیازمند گسترش دانش و مهارت‌های خود در حوزه‌ی مشاوره و مشورت هستند. تایید این مطلب که معلمان قادر به استفاده از مهارت‌های مشاوره هستند در انتشارات حوزه‌ی مراقبت‌های هدایتی و هم چنین در گزارش‌های دولت در مورد راهنمایی در مدارس منعکس شده است (به عنوان مثال هامبلین = ۱۹۹۳، لنگ = ۱۹۸۹) . به عنوان مثال یکی از توصیه‌های التون ریبورت در مورد نظم و انضباط در مدرسه این بود که آموزش مهارت‌های اساسی مشاوره ای باید در آموزش اولیه‌ی معلمان گنجانده شود و همچنین باید برای کارکنان حوزه‌ی راهنمایی در مدارس این فرصت‌ها از طریق آموزش ضمن خدمت فراهم شود. طی سی سال گذشته تاکید فزاینده‌ای بر اجرای برنامه‌های راهنمایی در تمام سطوح مقاطع آموزشی شده است. روش تحقیق کتابخانه‌ای می‌باشد

کلمات کلیدی:

مدیریت یادگیری ، دانش آموزان، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685743>

